

сто на единъ видъ монотоненъ хроникьоръ на дневнитѣ скандали. Мене ми трѣбва нѣщо силно. Животътъ въ столицата несъмнено крие въ гѣвкитѣ си и добри про- блѣски, и по-благородни вълнения, и потресающи трагедии. А че ги има—има ги. Животътъ е сложенъ, човѣшкитѣ побуждения сж най-разнообразни, има и ниски, и пазарски, има и по-високи; страсти, малки или голѣми, правятъ да биятъ сички гърди. Има и възвишени типове — не само егоизъмъ и глупостъ, но азъ не искамъ да ги измислямъ: нека ми ги подсказже живота. — Но за това имамъ нужда отъ помощта на случая — Единъ случай може да ме натъкне на най-неожиданото събитие, да ми от- крие рудницата на едно ново вдѣхновение... А тоя слу- чай нѣма да ми дойде на крака, при моятъ писменъ столъ: трѣбва самъ да го дирж, самъ да му се случж на пхтя. Ловецътъ, който се е наситилъ да бие бѣдни сиви врабчета по дърветата на двора си, и иска да удари нѣкой важенъ дивечъ, нарамва пушката и отива въ широ- ката планина. Писателятъ, който търси тема за единъ вълнующъ и мощенъ расказъ изъ живота, може да намѣри лова си въ самиятъ кипежъ на живота. Прочее, на ловъ! нѣма да си лѣгнж довечера безъ да имамъ дивечътъ си въ записната си книжка!

II

Дребни впечатления.

Кардашевъ мина прѣзъ улица Левски, дѣто, освѣтъ нѣколко пайтона, возачитѣ на които се псувахж по тур- ски, нищо особено не видѣ; прѣсѣче прѣзъ градската градина, още пуста и безлюдна; само на едно столче сѣдѣше вече една гувернантка и шареше съ омбрелата си пѣсѣка, на който си играеше русо дѣтенце. Разумѣва се, нищо вълнующе и потресающе нѣмалше въ тая пълна нѣмцойка и Кардашевъ излѣзе на александровската площадь. Тука